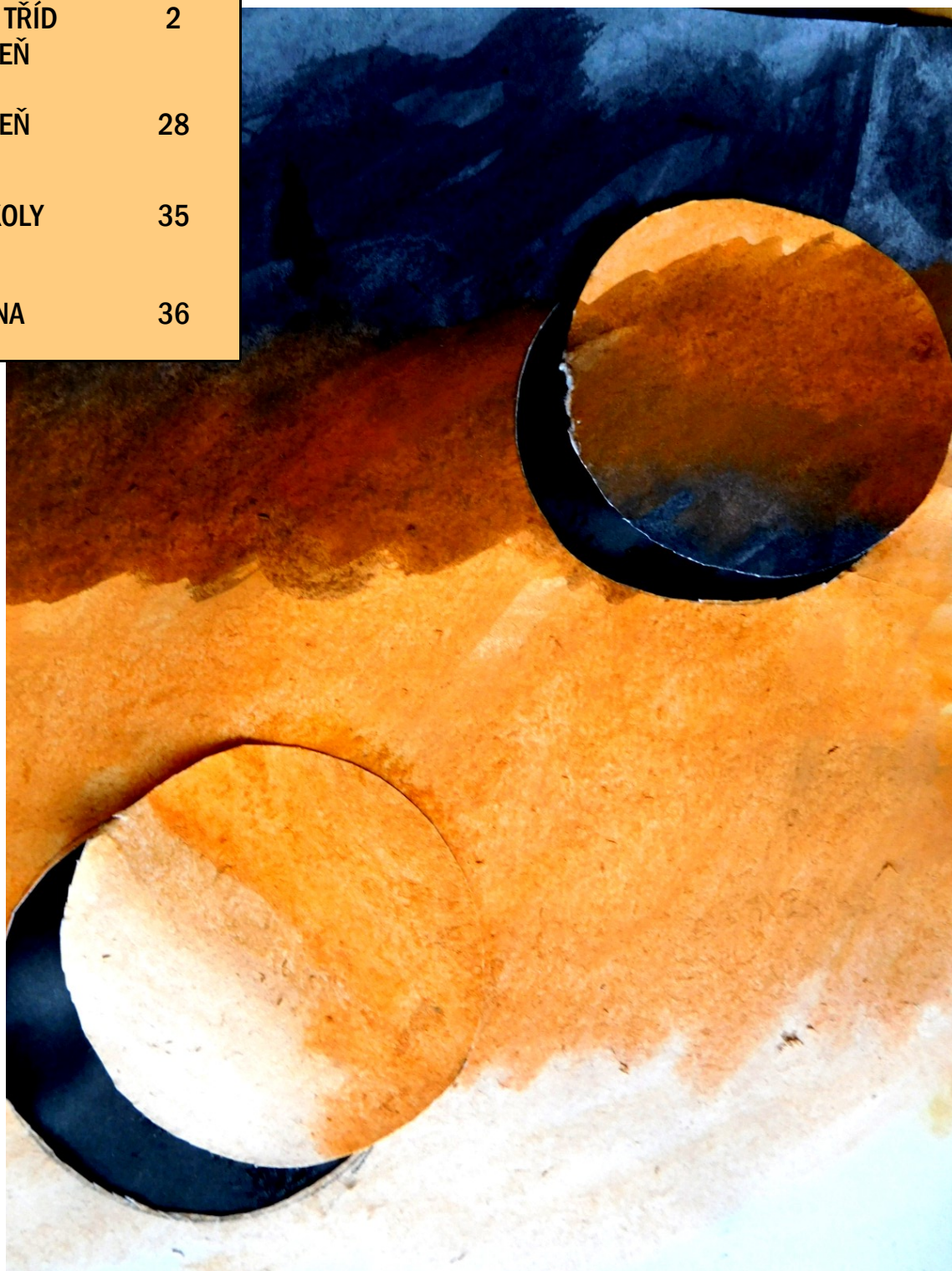

ŠKOLÁČEK

4. číslo 2022/23

**UVNITŘ TOHOTO
VYDÁNÍ:**

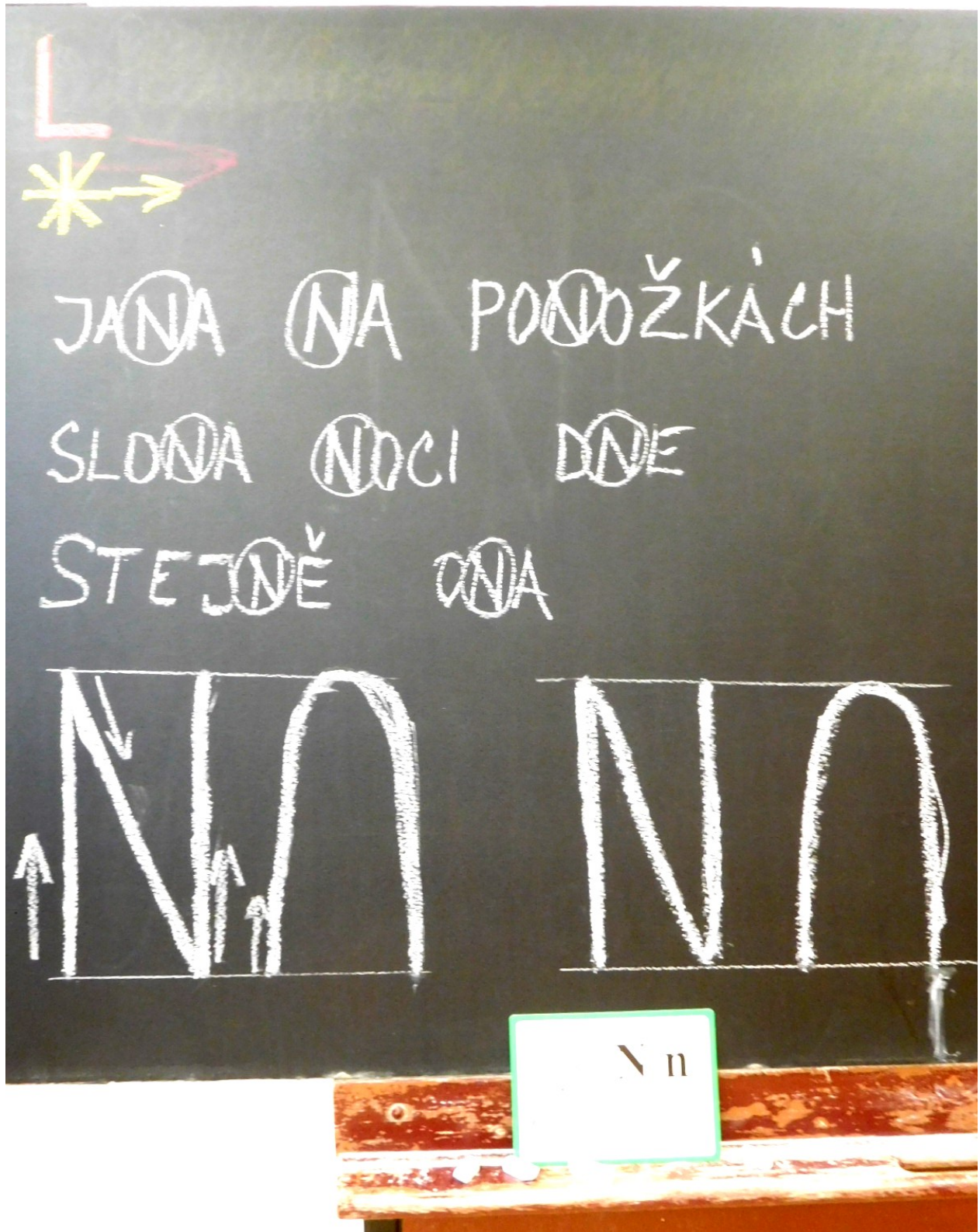
PRÁCE ZE TŘÍD	2
1.STUPEŇ	
2.STUPEŇ	28
AKCE ŠKOLY	35
DRUŽINA	36

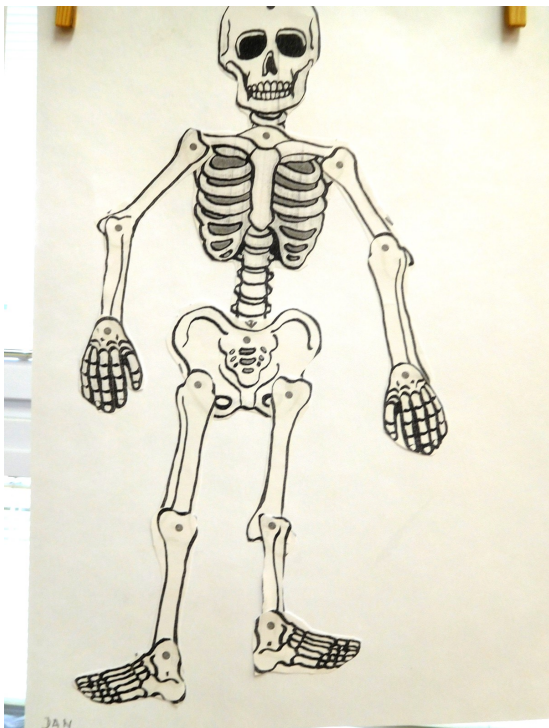
5.B

přípravka

1. ročník

1. D čte z knihy Kryštof a Karel od Martiny Drijverové.

Novela vypráví příběh malého pražského školáka, který je poslán po černém kašli do ozdravovny na Šumavu, kde se sžívá s kolektivem dětí a nalézá opravdového přítele.

Podle sdělení pana učitele poslouchají děti knížku rády. Pouhým sledováním pohybů rtů odezírají správnou výslovnost a poslechem se učí být v klidu. Své dojmy z četby zaznamenaly děti kresbou na papír.

1.E

1.C

1.A

1.C

2. ročník

2.A

2.C

2.B

2.A

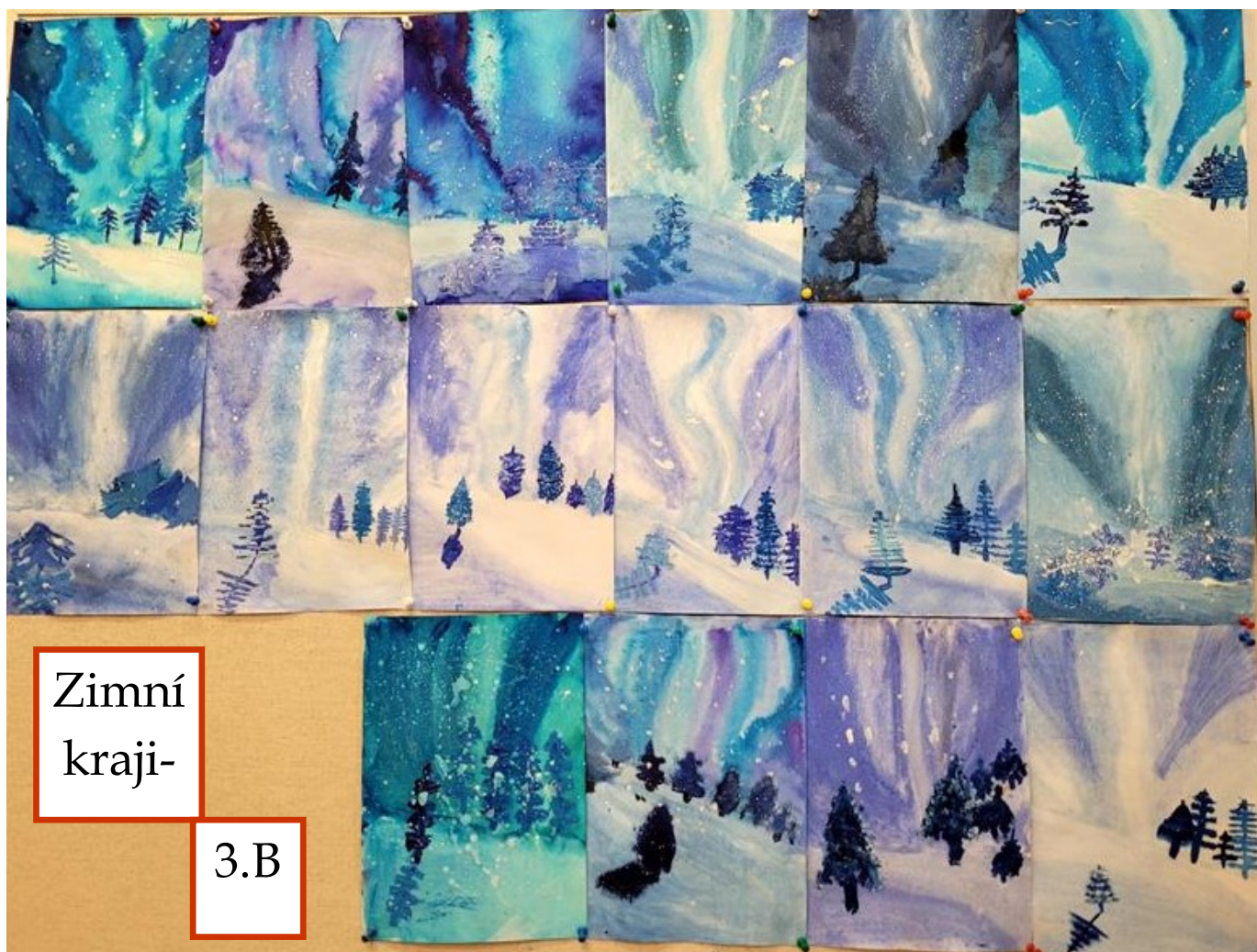

3. ročník

3.C

Zimní
kraji-

3.B

Popis pokoje

Petra, 3.C

Když vejdu do pokoje, tak mám hned u dveří z levé strany velký hrad Arendel z Ledového království. V levém rohu mám postel, která je patrová. Z pravé strany pokoje mám skříň, ve které mám své oblečení, u okna z levé strany mám pracovní stůl, kde si dělám své

úkoly. Na stole mám notebook, který jsem dostala loni od Ježíška. Pod postelí mám krabice s hračkami a klec pro mého mazlíčka Renýska. Renýsek je můj králíček.

Robert, 3.C

Do svého pokoje vcházím hnědými

dřevěnými dveřmi. Naproti je velké okno. Můj pokoj je veliký, vymalovaný na bílo. Mám tam bílou skříň na oblečení a knihovnu, ve které jsou i krabice na hračky. Jsou tam dva psací stoly, dvě židle a dvě lampičky, protože se mnou bydlí i můj bratr. Máme

společnou palandu. Jsem tam rád, protože je tam útulno.

Bára, 3.C

Do mého pokoje se vchází hnědými dveřmi. Naproti dveřím je psací stůl, který je přidělaný ke zdi. Zdi jsou světle zelené. Vedle dveří na pravé straně je palanda. Naproti palandě jsou šuplíky s oblečením a hračkami. Na zdi je obraz ryby Dory. V pokojíčku si ráda hraju a píšu úkoly.

Eliška, 3.C

Můj pokoj je velký. Mám tam jeden psací stůl, dvě židle, dvě postele, velkou skříň, malý koberec, dřevěnou podlahu a čtvercový lustr s vláčkem a ovečkami. Mám

ho ráda a dělám v něm úkoly.

Toník, 3.C

Do mého pokoje se vchází bílými prosklenými dveřmi. Rovně od dveří je bílý stůl, na stole jsou sešity. Vpravo od stolu je okno. Vlevo od okna je moje postel s plyšáky. Rovně od postele je skříň. V celém pokojíčku je na zemi šedý koberec. Pod postelí mám šuplíky. Světlo mám jako balón. V pokoji bydlím sám. Svůj pokoj mám rád.

Karel, 3.C

V mém pokoji jsme já a můj bratr. Náš pokoj je vymalovaný bíle a jedna zeď je s krtečkem. Líbí se nám. Máme podlahu z lina a na ní je koberec. Má-

me tam palandu a velkou skříň. V našem pokoji se nám líbí.

3.A

3.B na hodině matematiky zjišťuje , co nakupujeme v litrech a co v kilogramech

3.A

Eliška T., 3.B

„Ahoj, co jsi za zvíře?“

„Já jsem krtek.“

„Krtku, povíš mi, kde žiješ?“

„Já žiju pod zemí, takže, takže v půdě.“

„Děkuji. Už vím, kde žiješ a teď by mě zajímalo, proč máš tak dlouhé drápy?“

„Abych si mohl kopat chodby po zemí. A na co se zeptáš teď?“

„Čím se živíš, krtku?“

„Živím se hmyzem pod zemí.“

Eliška K., 3.B

„Ahoj krtku, kde bydlíš?“

„Žiju na zahradě v zemi.“

„A čím se živíš?“

„Živím se hmyzem, mám rád žížaly a myši.“

„Jak je vidíš“

„Vyhledávám je pomocí sluchu a čichu.“

„A jak se rozmnožuješ?“

„ Samicke mívá na jaře mláďata. Jsou slepá a pijí mateřské mléko.“

„ Podle čeho poznám, že jsi na zahradě?“

„Tvořím si hromádky zvané krtiny.“

„Krtku, děkuji za povídání.“

3.B na hodině matematiky

4. ročník

4.A

5. ročník

Škola hrou

Eliška 5.C

Dnes ráno jsem přišla do školy a paní učitelka na sobě měla nádherné bílé šaty s diamanty. Všichni ostatní měli na sobě červené špičaté čepice, modré kalhoty a zelené tričko. Nevěděla jsem, co se děje a tak jsem si připravila na hodinu. Měla být čeština, ale místo ní jsme hráli různé hry. Takhle to pokračovalo do konce vyučování. Když jsem přišla druhý den do školy, všechno bylo jako vždy. Dodnes to nechápu.

Cesta na Mars

Hedvika, 5.C

Vždycky jsem si přála letět na Mars. Teď se mi to splnilo, už jsme přistáli. Teď musím vylézt z rakety. Když jsem vylezla, nevěřila jsem vlastním očím. Viděla jsem Lajku, ale najednou na mě začala mluvit. Myslela jsem si, že mám halucinace. Byl to hrozný pocit. Jsem snad blázen??? Říkala mi, že chce domů. Vzala jsem ji tedy s sebou na naši Zemi. Dodnes je to moje zvířecí zlatíčko.

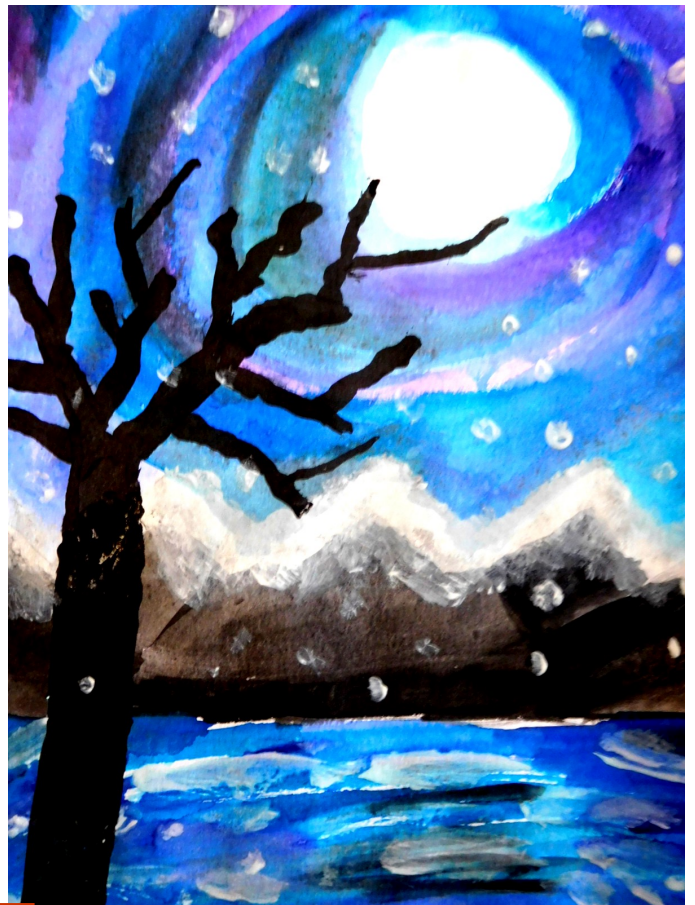

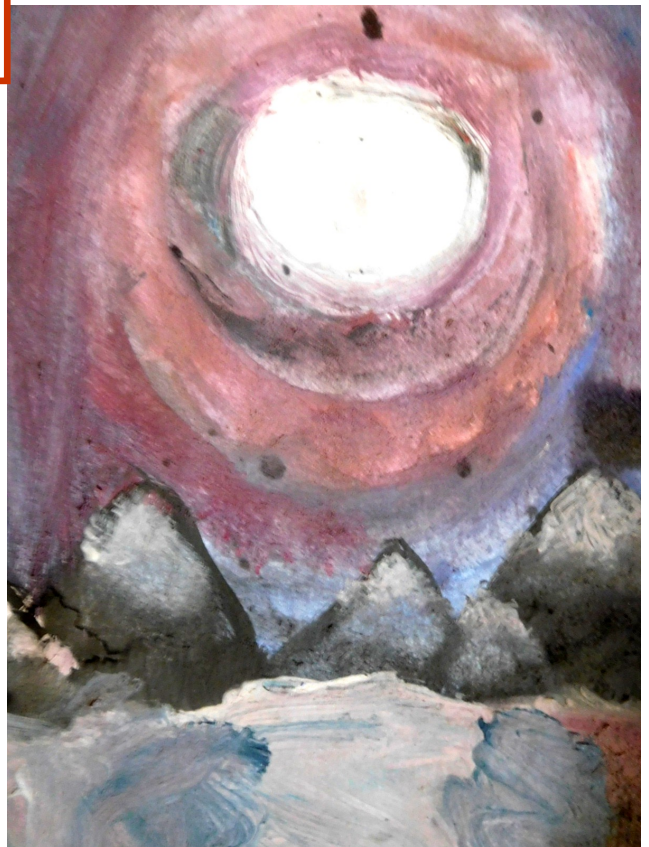
5.A

5.B

Můj den

Aneta, 5.C

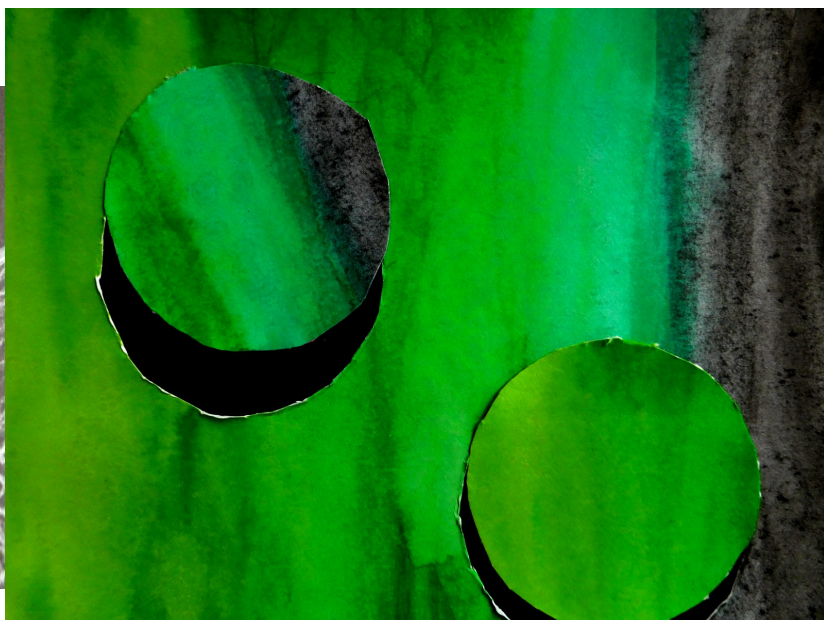
Uslyšela jsem divný zvuk, který mě probudil ze spánku. Otevřela jsem oči a lekla jsem se. Na stole se pohybovala zvláštní šmouha. Posadila jsem se a protřela si oči a mohla jsem si pořádně oddychnout. Byla to kočka, která se promenádovala po stole a shodila kelímek s pastelkami. Vstala jsem a zamířila k laskavému zvířeti a pohladila ho. Najednou, jako by někdo mávl kouzelnou hůlkou, se mi na tváři objevil úsměv. Je tu další snad krásný den. Když jsem se umyla, zamířila jsem k jídelnímu stolu. Otevřela jsem ústa a zůstala stát jako solný sloup. Na stole byla připravena snídaně, na které jsem si velmi pochutnala. Poté jsem šla do koupelny, ustrojila jsem se a vyšla do školy. Přišla jsem do školy. Něco tu nehrálo, bylo ticho jako v hrobě. Když jsem vešla do třídy, tak mi to došlo - přišla jsem pozdě. Paní učitelka mi dala za vyučnou a vše bylo v pořádku. Po skončení první a druhé hodiny začala svačínová přestávka. Sáhla jsem do tašky a chtěla jsem si vyn-

5.B

dat svačinu, ale ta tam nebyla! Šla jsem to ohlásit. Hledalo se a hledalo. Nikdo ji nenašel. Šli jsme za paní ředitelkou. Ta vytáhla ze šuplíku detektor svačiny. Já jsem byla překvapená, že něco takového existuje. Začalo se znovu hledat. Nakonec se našla. Byla schovaná za topením. Nepochápená jsem, jak se tam dostala. Paní ředitelce jsem poděkovala. Byla jsem ráda, že všechno dobře dopadlo.

2. stupeň

Rodina

Honza, 6. třída

Rodina, to je místo, kam se můžu vždy vrátit.

Maminka a tatínek to jsou andělé strážní, kteří svou ruku ochrannou nad námi drží.

Rodiče, ti nás ochrání v nebezpečí. Je to prostě místo štěstí, lásky a ochrany.

Domov

Adéla, 6. třída

Domov, to je rodina.

Tam, kde je teplo, jídlo a pohoda.

Podpoří mě a do náruče přivítají.

Jak když hejna ptáků odlétají.

Rodina

Aneta, 6. třída

Když je mi do breku, rodiče ke mně přiběhnou.

Na tváři se snaží vykouz-

lit mi úsměv a po čase vždy uspějí.

S rodiči jsme zažili hodně smutku a starostí, ale také spousty radostí.

Přeji si, aby tu rodiče se mnou byli i nadále, abychom spolu prožívali další radostné chvíle.

Rodina a domov

Tom, 6. třída

Dnes je dobrý den, navždy jsem šťastný jen.

Mámu, tátu miluji a vždy jim něco slibuji.

Ve škole jsou kamarádi a spolu řádíme rádi.

Domov

Sofie, 6. třída

Když je mi zima, tak jdu domů.

Domov, to je láska.

Hledím a hledím do stropu, daleko sedím od domu, na míle daleko.

Rodina

Eliška, 6. třída

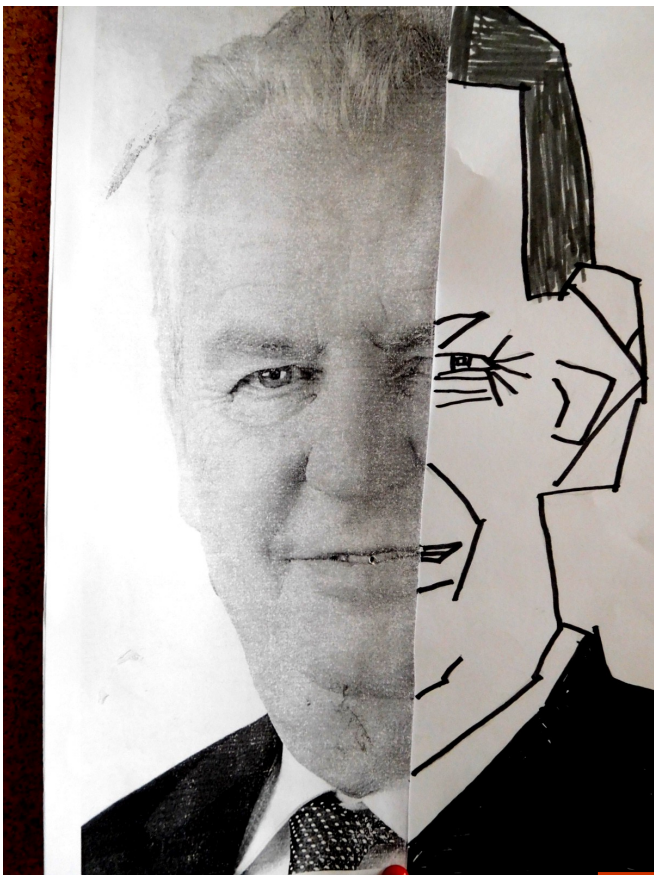
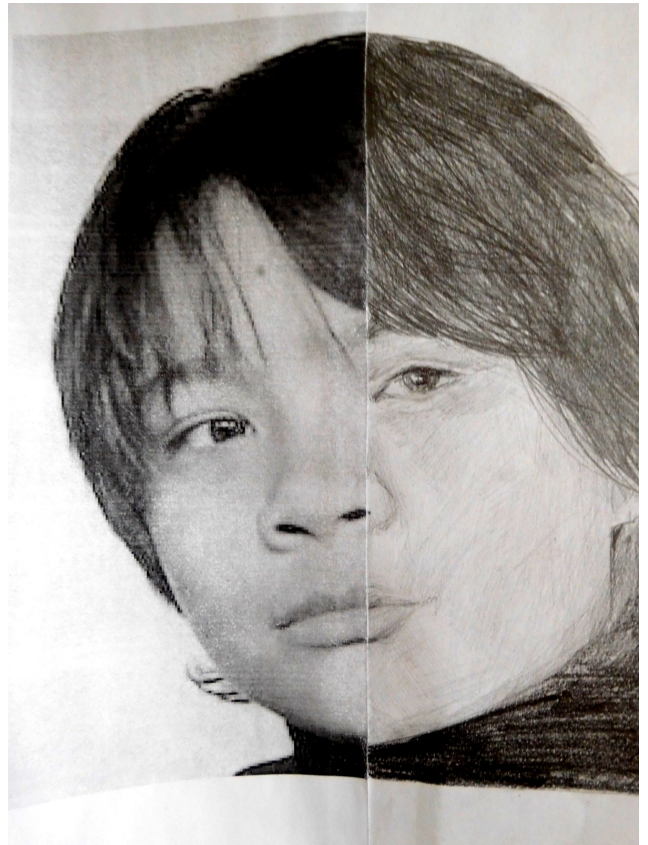
Moje milá rodinka,
hezká jako květinka,
květinka ne, chýše,
jako vesmír spíše.

Někdy srážky,
žádné rvačky,
spíše neshody,
i tak dostatek pohody.

Je tam láska,
hvězdná krása,
celý svět,
nejde na to nemyslet.

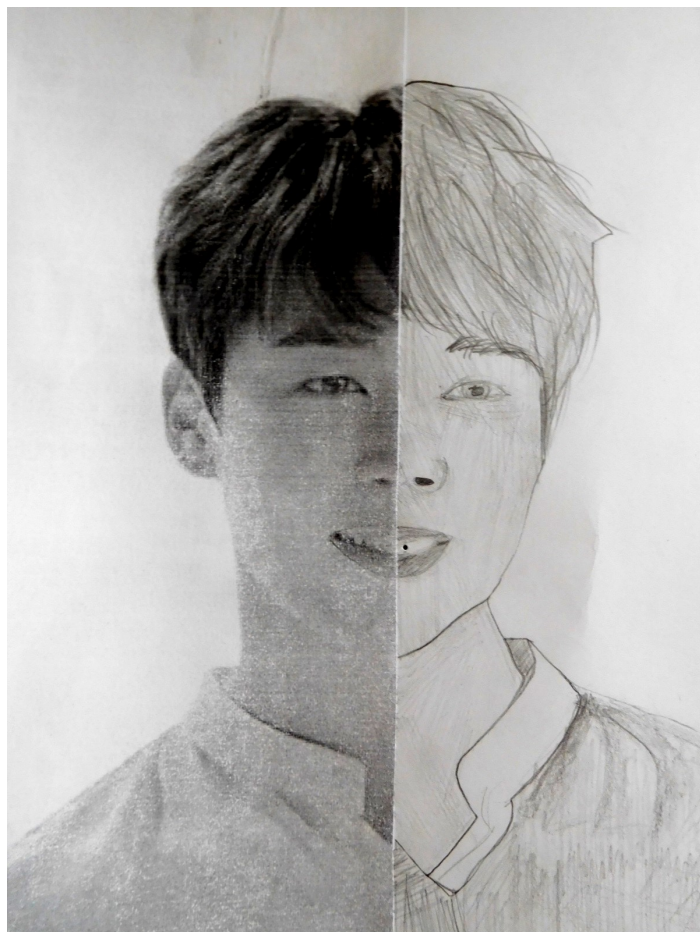
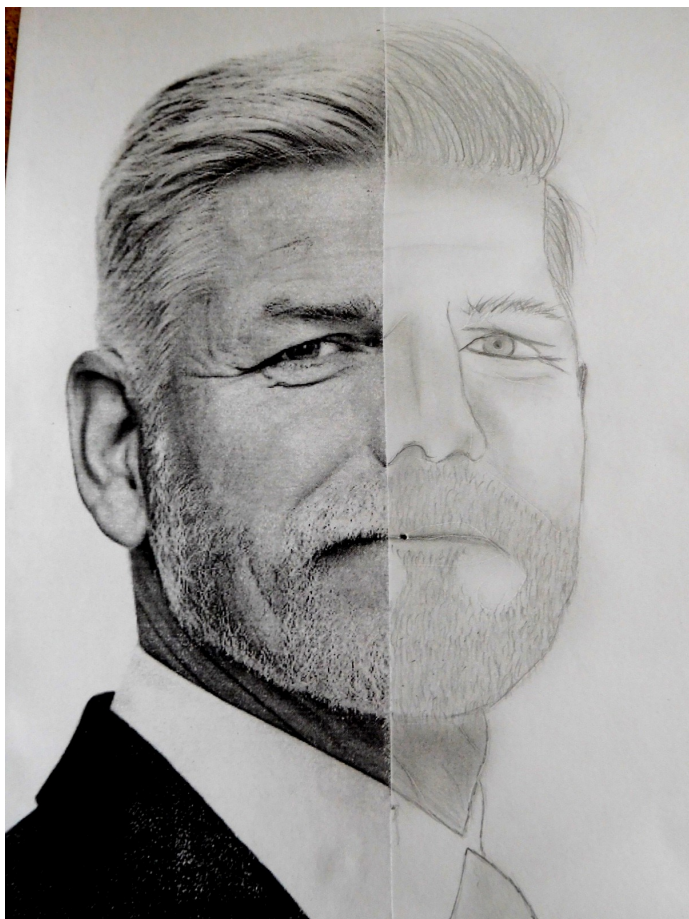

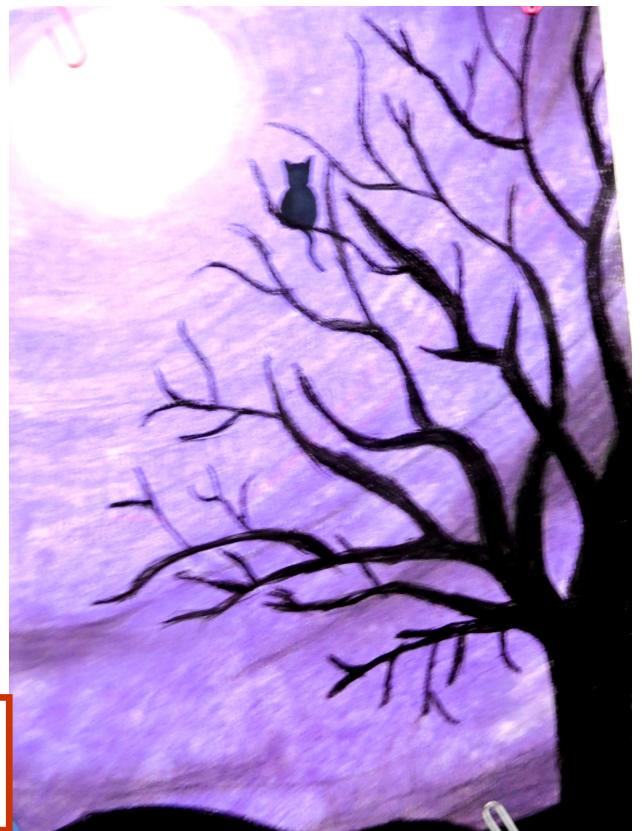
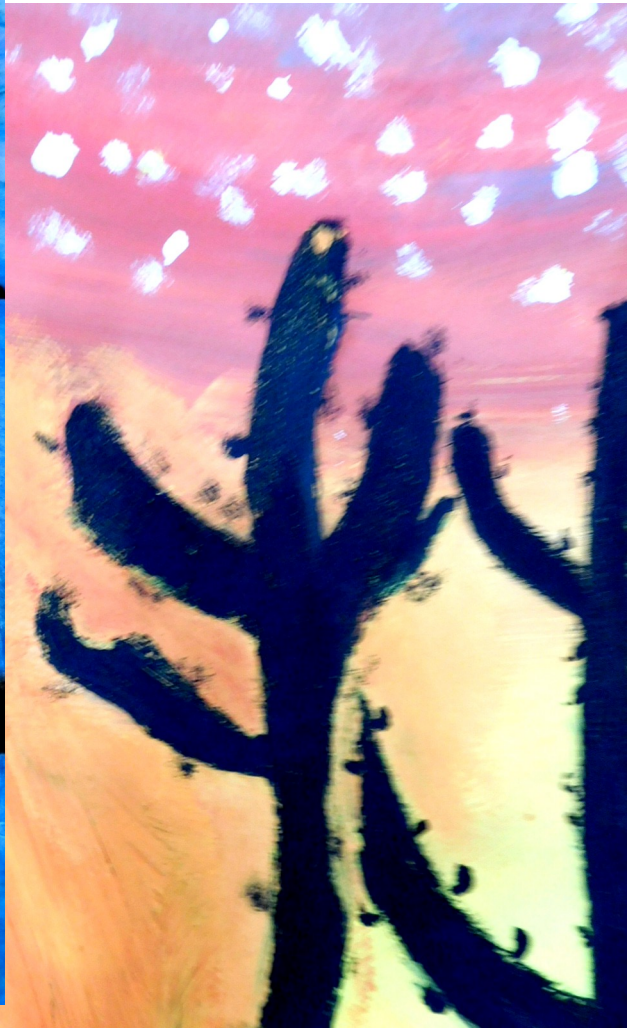

9.B

9.B

**JOSEF
LADA**
17.12. 1887 Hrusice
14.12. 1957 Praha

byl český malíř, ilustrátor, scénograf a spisovatel. Z Hrusic a okolí čerpal Ladu náměty svých obrazů. V roce 1901 odešel do Prahy, aby se na Královských Vinohradech vyučil malířem pokojů a divadelních dekorací. O rok později vstoupil do učení na knihaře a zlatíče. V kresbě byl samoukem, postupně si vyvinul osobitý styl s typickou silnou linkou a zaoblenými tvary postav.

Kromě mnoha pohádek a knížek pro děti, které sám napsal (Kocour Mikeš, O chytré kmotře lišce), ilustroval například Osudy dobrého vojáka Švejka za světové války nebo Erbenovy a Drdovy pohádky. Byl také autorem výprav, scén a kostýmů k divadelním hrám i operám uváděným Národním divadlem i hlavním výtvarníkem úspěšné pohádky Hrátky s čertem.

6.C

My jsme žáci 6. B

Není to tak dávno, co jsme byli žáci 3. B a pod vedením paní učitelky Vondráškové jsme se učili vyjmenovaná slova a velkou násobilku. Čas utíká a my jsme z prvního stupně už na druhém. Už nás tu nevede jedna paní učitelka, ale rovnou celý učitelský sbor.

Na druhém stupni je to všechno trochu jinak. Máme sice paní učitelku třídní, která s námi řeší třídnické věci, ale skoro na každý předmět máme jiného učitele nebo učitelku. Každý z nich má jiné požadavky a jiný styl výuky. Musíme se více připravovat na každou hodinu. Je potřeba si dělat zápisky, ze kterých se doma učíme. Každý den na nás čeká ne jeden, ale

kolikrát i tři testy. Už je to hodně o samostatnosti. Často se stěhujeme z jedné třídy do druhé. Jinak si myslíme, že nikdo s přechodem na druhý stupeň neměl problém. Všichni se dobře adaptovali. Na pololetí našťastí nikdo nepropadnul. Celá třída jsme docela dobrá parta. Myslíme si, že nám hodně prospěl i ten adaptáček na začátku školního roku.

Takže všichni, kdo jste na prvním stupni, tak se toho druhého nebojte. Skoro všichni učitelé jsou fajn, prostředí také, na obědě větší porce a co se týká učení, tak je to někdy mučení. Ale jsme spokojené a do školy chodíme rády.

Kačka a Viki

6. B

Ve středu a ve čtvrtek probíhalo v kinosále školní recitační kolo, kde mohli žáci, kteří uspěli ve třídních kolech ukázat svůj um v recitaci. Rozhodčí měli tentokrát opravdu těžký úkol. Rozhodnout se, kdo postoupí do dalšího kola nebylo opravdu lehké. Všechny děti byly výborně připraveny. DOBRÁ PRÁCE, DĚTI!

akce

Dnes k nám zavítalo smyčcové kvarteto ze Severočeské filharmonie, která je známa po celém světě. Diváci je mohou zhlédnout někdy třeba v Obecním domě nebo v Rudolfinu. Hudebníci navodili dětem koncertní prostředí a výchovným způsobem jim přiblížili hudbu známých mistrů. Dětem se vystoupení velmi, ale opravdu velmi líbilo a určitě by se nyní některé dokázaly chovat i v opravdovém koncertním sále.

družina

